

Sygn. akt VI GC 509/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Grażyna Krywiel-Markiewicz

Protokolant Marta Zięba

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 322 zł (trzysta dwadzieścia dwa złote) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 107 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt VI GC 509/15

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 322,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Dochodzona pozwem należność stanowi składkę ubezpieczeniową i wynika z zawartej przez strony umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego - pojazdu o numerze rejestracyjnym (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny dnia 13.01.2015r. w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 1861320/14 nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami ustawowymi od 3.01.2014r. oraz kwotę 90,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. Podniósł, że pozwany w 2008r. został wprowadzony w błąd przez przedstawiciela powoda M. K., który wskazał, że wózki widłowe bez względu na to gdzie jeżdżą, a nawet, czy jeżdżą, są objęte obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadacza pojazdu mechanicznego. Dopiero w połowie 2013r. pozwany dowiedział się, że nie obowiązuje obowiązkowe ubezpieczenie wózka widłowego, informując przedstawiciela ubezpieczeniowego, że wózek od wielu lat jest nieużywany i że nie chce go dalej ubezpieczać. Pojazd nie jest zarejestrowany, nigdy nie był też wprowadzany do ruchu. Wózek widłowy, o ile nie jest wprowadzany do ruchu, a ten

jest wykorzystywany jedynie w hali magazynowej i na placu wewnętrznym, nie wymaga obowiązkowego ubezpieczenia w zakresie OC.

Postanowieniem z dnia 9.04.2015r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Słupsku.

Sąd ustalił, co następuje:

Pomiędzy stronami została zawarta umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu wolnobieżnego o numerze rejestracyjnym (...) marki (...), rok produkcji 1989, na okres od 4.11.2012r. do 3.11.2013r. W polisie zaznaczono, że do obowiązkowego ubezpieczenia OC ma zastosowanie Ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.03.124.1152 z późn. zm.). W polisie wskazano, że jest to umowa wznowiona.

dowód: polisa nr (...), wniosek o ubezpieczenie, kalkulacja składki k. 17 – 19.

Umowa została automatycznie wznowiona na kolejny okres od 4.11.2013r. do 3.11.2014r. Składka została określona na kwotę 322,00 zł, z terminem zapłaty do 2.01.2014r.

dowód: polisa nr (...) k. 16.

Składka nie została uregulowana (bezsporne).

Pismem z 25.02.2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty składki. Kolejnym pismem z 4.07.2014r. wezwał pozwanego do uiszczenia należności wraz z odsetkami, zastrzegając wystąpienie na drogę postępowania sądowego.

dowód: pismo k. 64, wezwanie przesądowe k. 20.

Przed zawarciem powyższych umów strony w dniu 4.11.2008r. zawarły umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC na wskazany wyżej pojazd (wózek widłowy) na okres od 4.11.2008r. do 3.11.2009r.

dowód: kalkulacja składki k. 49, polisa nr (...) k. 50, wniosek o ubezpieczenie k. 51.

Umowy były wznowiane w kolejnych latach (bezsporne).

Strony prowadziły korespondencję dotyczącą umowy ubezpieczenia. Powód pismem z 18.11.2013r. poinformował, że w związku z brakiem pisemnego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...), umowa, zgodnie z art. 28 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22.05.2003r., została zawarta na okres kolejnych 12 miesięcy, tj. od 4.11.2013r. do 3.11.2014r. Przedstawił umowę o nr (...). Wskazał na obowiązek zapłaty składki. Pismo wpłynęło do pozwanego 25.11.2013r.

dowód: pismo k. 15 i 56.

Pismem z 13.12.2013r. pozwany wskazał, że wyjaśniano przedstawicielowi ubezpieczyciela M. K., że pozwany nie chce zawierać umowy ubezpieczenia wózka widłowego, który jest pojazdem nieeksploatowanym od 10 lat, przechowywanym w garażu. Wózek widłowy nigdy nie poruszał się po drodze publicznej i nigdy nie był rejestrowany. Pozwany wyraził też przypuszczenie o celowym wprowadzeniu w błąd przez przedstawiciela ubezpieczeniowego i zażądał wyjaśnień.

dowód: pismo k. 58 – 59.

W kolejnym piśmie z 7.03.2014r. pozwany powołał się na wprowadzanie go od wielu lat w błąd przez przedstawiciela ubezpieczeniowego, wskazując przepisy art. 84 i 85 k.c., i na to, że w połowie roku 2013r. oświadczonego przedstawicielowi, że pozwany nie chce zawierać umów ubezpieczenia.

dowód: pismo k. 60.

W odpowiedzi powód pismem z 14.05.2014r. podtrzymał swoje stanowisko w zakresie żądania zapłaty składki ubezpieczeniowej z tytułu umowy automatycznie wznowionej. Wyjaśniał, że przedstawiciele ubezpieczyciela nie stosują wobec swoich klientów przymusu zawierania umów, w tym także umów obowiązkowych. Wskazał, że gdyby nawet przyjąć, że pojazd nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu, to takie umowy od wielu lat były skutecznie zawierane, a w konsekwencji podlegają przepisom ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zaznaczył też, że to na posiadaczu pojazdu mechanicznego ciąży obowiązek zawarcia umowy OC i to on sam powinien wiedzieć, czy jest posiadaczem pojazdu podlegającego ustawowemu obowiązkowi ubezpieczenia. Wskazał też, że doszło do wznowienia umowy na kolejny okres ubezpieczenia z mocy ustawy, informując, że aby wypowiedzenie umowy było skuteczne, powinno zostać złożone najpóźniej jeden dzień przed końcem okresu na jaki umowa ubezpieczenia została zawarta. W konsekwencji wezwał do zapłaty składki ubezpieczeniowej w kwocie 322,00 zł.

dowód: pismo k. 65 – 66.

Pozwany w piśmie z 21.05.2014r. podtrzymał swoje stanowisko, uznając żądanie zapłaty za nieuzasadnione.

dowód: pismo k. 67.

W piśmie z 23.06.2014r. pozwany ponownie odwołał się do wprowadzenia go w błąd przez przedstawiciela ubezpieczyciela w 2009r. poprzez stwierdzenie konieczności i zasadności takiego ubezpieczenia. Odmówił zapłaty, uznając, że strony nie wiąże żadna umowa. Pismo o tej treści ponownie skierował do powoda 14.07.2014r.

dowód: pismo k. 74 – 75, k. 77 – 78

Powód podtrzymał stanowisko w piśmie z 25.07.2014r

dowód: pismo k. 87.

Pozwany z kolei ponownie żądał odstąpienia od obciążenia, przedstawiając wskazywane poprzednio argumenty.

dowód: pisma z 4.08.2014r. i 23.10.2014r. k. 88 – 90.

Stan faktyczny ustalony został w oparciu o dowody przedstawione przez strony w postaci dokumentów prywatnych i wydruków elektronicznych, których autentyczność nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczy kwestii skuteczności nawiązania przez strony stosunku ubezpieczeniowego, z którym związane jest świadczenie pieniężne w postaci składki ubezpieczeniowej.

Według powoda strony wiąże umowa. Powód przed procesem w piśmie z dnia 18.11.2013r. odwołał się do art. 28 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392), podnosząc, że umowa została zawarta na okres kolejnych 12 miesięcy, wobec braku pisemnego wypowiedzenia umowy. Potwierdził też, zgodnie z art. 28 ust. 1a., zawarcie umowy, przedstawiając polisę nr (...).

W myśl art. 28 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następną umową na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie natomiast z art. 29 ust. 1 te same ustawy posiadacz pojazdu obowiązany jest zawrzeć umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przed wprowadzeniem do ruchu pojazdu, określonego w art. 2 pkt 10 lit. b ustawy, tj. pojazdu wolnobieżnego.

Strony od 2008r. zawierały umowę obowiązkowego ubezpieczenia majątkowego, do której zastosowanie miała wyżej wskazana ustawa. Umowa ta związana była z posiadaniem pojazdu mechanicznego – pojazdu wolnobieżnego wózka widłowego (bezsporne).

Pozwany twierdził, że pojazd ten nie był przeznaczony do ruchu, był od lat garażowany, nieeksploatowany, a zawarcie umowy ubezpieczenia związane było z błędnym przekonaniem o istnieniu obowiązku ubezpieczenia w zakresie OC, co miało być wywołane działaniami przedstawiciela ubezpieczeniowego M. K..

Jednakże pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na powyższe okoliczności. Nie ma dowodów na to, że pojazd wolnobieżny, który figurował w polisach faktycznie nie był eksploatowany i że nie było zamiarem pozwanego wprowadzenie go do ruchu. Również twierdzenia o braku rejestracji nie zostały poparte żadnym dowodem. Nie jest takowym niepodpisane zestawienie opatrzone datą 4.11.2008r., w którym zawarta jest informacja, że wózek widłowy (...) nie podlega rejestracji. Nie ma dowodu na to, w jakim obszarze ten wózek widłowy miał się poruszać. Brak jest dowodów, że przedstawiciel ubezpieczeniowy wprowadził pozwanego błąd, jak również na to, że pozwany składał przedstawicielowi ubezpieczeniowemu oświadczenie o braku zainteresowania zawarciem umowy na kolejny okres. Niezbędnym dla ewentualnego potwierdzenia tych okoliczności byłoby przeprowadzenie dowodu z zeznań przedstawiciela ubezpieczeniowego, a także osób, które z ramienia pozwanego działały przy podpisaniu umowy ubezpieczenia, jak też osób zatrudnionych, które mają wiedzę co do przeznaczenia i wykorzystywania w działalności pozwanego pojazdu marki (...) nr (...) 25B. Przydatnym mógł się też okazać dowód z przesłuchania stron. Pozwany jednak zaniechał inicjatywy dowodowej w tym zakresie (vide: art. 6 k.c.).

W tej sytuacji nie można przyjąć, że pojazd objęty ubezpieczeniem należy do kategorii pojazdów wyłączonych spod ubezpieczenia obowiązkowego. Zaznaczyć należy, że powód dał wyraz swemu stanowisku w korespondencji przedprocesowej, słusznie wskazując na to, że pozwany winien mieć wiedzę co do ciężącego na nim obowiązku ubezpieczenia OC w związku z posiadaniem pojazdów mechanicznych i za poprawność takich ustaleń powód nie może ponosić odpowiedzialności.

Zgodnie z art. 84§ 1 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć. Pozwany nie udowodnił okoliczności, które mogłyby wskazywać na działanie pod wpływem błędu, w warunkach pozwalających na uchylenie się od skutków prawnych swego oświadczenia, stosownie do art. 84 k.c.

Pozwany nie złożył oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w czasie kiedy obowiązywała strony umowa zawarta na okres od 4.11.2012r. do 3.11.2013r. Ta zaś była umową zawartą skutecznie, a jej przedmiot i warunki nie budziły żadnych wątpliwości (umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu wolnobieżnego). Zatem, stosownie do treści przepisu art. 28 ust. 1 wskazanej ustawy, pomiędzy stronami doszło do nawiązania stosunku ubezpieczeniowego na kolejny okres 12 miesięcy, z obowiązkiem po stronie pozwanego uregulowania określonej składki.

Pismo pozwanego, zawierające negatywne stanowisko co do zawarcia kolejnej umowy, zostało wysłane w dniu 13.12.2013r., zatem nie mogło ono mieć wpływu na powstanie stosunku ubezpieczeniowego na kolejny okres od 4.11.2013r. – 3.11.2014r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 k.c. i art. 481§ 1 i 2 k.c. w zakresie odsetek, orzeczono jak w sentencji wyroku w punkcie 1.

W niniejszej sprawie powódkę należy uznać za stronę wygrywającą sprawę wobec czego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu - wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., pozwany jest zobowiązany zwrócić powódce koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powódka poniosła koszty w wysokości 107 zł. Na powyższą kwotę składają się koszty wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 60 zł (stawka minimalna) oraz koszty opłaty skarbowej z tytułu udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, zasądzone na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 poz. 490 ze zm.), a ponadto 30 zł opłaty od pozwu.